

kostel

Panny Marie Pod řetězem

občasník, informace...

DUBEN L.P. 2015

AŤ SLAVNÉ KRISTOVO VZKŘÍŠENÍ

NAŠI TMU VE SVĚTLO PROMĚNÍ.

Požehnané Velikonoce všem!

Nechme se proměnit Ježíšovým vzkříšením

Katecheze emeritního papeže Benedikta XVI.

11. dubna 2012 na gen. audienci, Nám. sv. Petra v Římě.
přeložil P. Milan GLASER, Česká sekce RV www.radiovaticana.cz

Draží bratři a sestry,

Setkáváme se po velikonočních svátcích, prostoupení duchovní radostí; ačkoli je nebe zatažené nosíme v srdci velikonoční radost jistoty ze vzkříšení Krista, který definitivně přemohl smrt. Předně bych proto chtěl každému z vás vyjádřit srdečné velikonoční blahopřání: Ať ve všech domech a srdcích zní radostná zvěst Kristova Vzkříšení a obrodí tak naději.

V této katechezi bych rád mluvil o proměně, kterou vyvolala Ježíšova Pascha u dvou jeho učedníků. Navečer v den Vzkříšení byli Jeho učedníci ze strachu před židy doma za zavřenými dveřmi (srov. Jan 20,19). Bázeň jim svírá srdce a brání vyjít vstříc druhým, vstříc životu. Už tu není Mistr. Vzpomínka na Jeho umučení živí nejistotu. Ježíš však své učedníky chová v srdci a chystá se naplnit příslib, který dal při Poslední Večeři: „Nenechávám vás sirotky. Zase k vám přijdu“ (Jan 14,18) a totéž říká také nám, i v ponurých dnech: „Nenechám vás sirotky“. Tento stav úzkosti učedníků se radikálně mění Ježíšovým příchodem. Vstupuje zavřenými dveřmi, stane uprostřed nich a dává jim pokoj, který ubezpečuje: „Pokoj vám“ (Jan 20,19). Je to obvyklý pozdrav, avšak nyní nabývá nového významu, protože způsobuje vnitřní proměnu. Tento velikonoční pozdrav umožňuje učedníkům překonat veškerý strach. Pokoj, který Ježíš přináší, je darem spásy, který přislíbil ve svých promluvách na rozloučenou: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí“ (Jan 14,27). V den Vzkříšení jej dává v plnosti a stává se zdrojem radosti pro společenství, jistotou vítězství a bezpečím opory v Bohu. „Ať se vaše srdce nechvěje“ (Jan 14,1), říká také nám.

Po tomto pozdravu Ježíš ukazuje učedníkům rány na ruku a nohu (srov. Jan 20,20), znamení toho, co bylo a co nikdy nezmizí: Jeho oslavené lidství zůstává „zraněno“. Smyslem tohoto gesta je potvrzení nové reality Vzkříšení. Kristus je nyní mezi svými je reálnou osobou, tímtež Ježíšem, který byl před třemi dny přibit na kříži. A tak v zářivém světle Velikonoc, v setkání se Vzkříšeným učedníci chápou spásný smysl Jeho umučení a smrti. Takto přecházejí od smutku a strachu k plné radosti. Smutek i samy rány se stávají zdrojem radosti. Radost rodící se v jejich srdci plyne z toho, že „vidí Pána“ (Jan 20,20). Říká jim znovu: „Pokoj vám“ (v. 21). Nyní je zřejmé, že nejde jenom o pozdrav. Jde o dar. Je to dar, který chce Vzkříšený dát svým přátelům, a zároveň jakási zásilka. Pokoj, který Kristus vydobyl svou krví, je pro ně a pro všechny. Jeho učedníci jej mají nést do celého světa. Dodává totiž: „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás“ (ibid.). Zmrtvýchvstalý Ježíš se vrátil mezi učedníky, aby jim dal posláni. On svoje dílo ve světě dokončil, nyní je řada na

nich. Mají zasévat do srdcí víru, aby poznaný a milovaný Otec shromáždil všechny svoje rozptýlené děti. Avšak Ježíš ví, že Jeho učedníci mají stále ještě velké obavy. Proto učiní gesto, dechne na ně a obrodí je svým Duchem (srov. Jan 20,22). Toto gesto je znamením nového stvoření. Darem Ducha svatého, jenž je od vzkříšeného Krista, začíná nový svět. Když učedníci dostali posláni, vydává se na cestu světem lid nové smlouvy; lid, který věří v Něho a v jeho dílo spásy; lid, který dosvědčuje pravdu vzkříšení. Tuto novost nesmrtelného života přináší Pascha a má se šířit všude, aby trny hříchu, který zraňuje srdce, přenechaly místo zárodkům milosti, přítomnosti Boha a Jeho lásce, která vítězí nad hříchem a smrtí.

Draží přátelé, také dnes přichází Vzkříšený do našich domů a srdcí, přestože dveře jsou někdy zavřeny. Vchází dovnitř a rozdává radost a pokoj, život a naději, tedy dary, které potřebujeme ke svému lidskému a duchovnímu znovuzrození. Jenom On může odvalit ony náhrobní kameny, kterými člověk zakrývá vlastní city, vztahy a svoje činy; kameny, které označují smrt: rozdělení, nepřátelství, zášť, závist, nedůvěru a lhostejnost. Jedině On, Živý může dát smysl existenci a umožnit tomu, kdo je znavený a sklíčený, malomyslný a bez naděje, aby se znovu vydal na cestu. Tak to prožili dva učedníci, kteří se o Velikonocích ubírali z Jeruzaléma do Emauz (srov. Lk 24,13-35). Rozmlouvají o Ježíši, ale jejich tváře „jsou smutné“ (srov. v.17), vyzařují zklamanou naději, nejistotu a zármutek. Opustili svoje domovy, aby následovali Ježíše a objevili novou realitu, v níž odpuštění a láska nebyly pouhými slovy, nýbrž týkaly se konkrétního života. Ježíš Nazaretský učinil všechno novým, proměnil jejich život. Nyní je však mrtev a zdá se, že je všemu konec.

Znenadání však už nekrácejí ve dvou, ale ve třech. Ke dvěma učedníkům se přidává Ježíš a kráčí s nimi, ale oni nejsou schopni Jej rozpoznat. Jistě, slyšeli, že se mluví o Jeho vzkříšení a referují mu o tom: „Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly vidění andělů a ti prý říkali, že on žije“ (v. 22-23). To všechno je však nedokázalo přesvědčit, poněvadž „ho neviděli“. Ježíš proto začal trpělivě „od Mojžíše přes proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje“ (v. 27). Zmrtvýchvstalý vysvětluje učedníkům Písmo svaté a podává jim rozhodující klíč, tedy Sebe samého a Svě velikonoční tajemství: Písma svědčí o NĚm (srov. Jan 5,39-47). Smysl všeho - Zákona, Proroků a Žalmů – se nečekaně otevírá a zřetelně vysvítá před jejich zraky. Ježíš jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu (srov. Lk 24,45).

Mezitím se vrátili do vesnice, pravděpodobně do domu jednoho z nich. Neznámý pocestný „dělal jakoby chtěl jít dál“ (v. 28), ale když na něho naléhali „zůstaň s námi“ (v. 29), vešel dovnitř a zůstal. Také my máme stále znovu na Pána naléhat: „zůstaň s námi“. „Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim“ (v. 30). Podobnost s gesty, která Ježíš činil při Poslední Večeři, je zřejmá. „Vtom se jim otevřely oči a poznali ho“ (v. 31). Ježíšova přítomnost, nejprve slovy a potom gestem lámání chleba, umožňuje učedníkům, že Jej poznávají, a mohou tak novým způsobem cítit to, co již zakusili během cesty: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ (v. 32). Tato epizoda poukazuje na dvě privilegovaná „místa“, kde se můžeme setkat s Pánem, který proměňuje náš život: naslouchání Slovu ve společenství s Kristem a lámání chleba. Tato dvě „místa“ spolu vzájemně hluboce souvisejí, poněvadž „Slovo a eucharistie k sobě navzájem patří tak těsně, že jedno nelze pochopit bez druhého: slovo se stává svátostným tělem v události eucharistie“ (Verbum Domini, 55).

Po tomto setkání se oba učedníci „ještě tu hodinu vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy. Ti řekli: «Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi!»“ (vv. 33-34). V Jeruzalémě vyslechnou zprávu o Ježíšově vzkříšení a sami pak vyprávějí svůj prožitek planoucí láskou ke Vzkříšenému, jenž jim otevřel srdce pro nekontrolovatelnou

radost. Jak řekne svatý Petr, byli „znovuzrozeni k živé naději zmrtvýchvstáním Ježíše Krista“ (srov. 1 Petr 1,3). Rodí se v nich totiž nadšení víry, láska ke společenství a potřeba šířit dobrou zprávu, že Mistr vstal z mrtvých a spolu s Ním povstává veškerý život. Dosvědčovat tuto událost pro ně začíná být nepotlačitelnou nutností.

Draží přátelé, velikonoční doba je pro nás všechny vhodnou příležitostí k radostnému a nadšenému znovu objevování zdrojů víry, přítomnosti Vzkříšeného mezi námi. Je to stejná cesta, po níž vedl Ježíš dva učedníky z Emauz prostřednictvím Božího Slova a eucharistie, tzn. jít spolu s Pánem a nechat si otevírat zrak pro opravdový smysl Písma a Jeho přítomnost v lámání chleba. Vrcholem této cesty je tehdy i dnes eucharistické společenství. Přijímáním nás Ježíš živí Svým Tělem a Svou Krví, aby byl v našem životě přítomen, obnovil nás a oživil mocí Ducha svatého. Zkušenost učedníků nás nakonec vybízí zamyslet se nad smyslem Velikonoc pro nás. Nechme se potkat Ježíšem zmrtvýchvstalým! On, živý a pravý je mezi námi vždycky přítomen, kráčí spolu s námi, aby vedl náš život a otevíral nám zrak. Mějme důvěru ve Vzkříšeného, který má moc darovat život a umožnit nám, abychom se znovu narodili jako děti Boží a byli schopni věřit a milovat. Víra v Něho náš život proměňuje, vysvobozuje ho ze strachu, dává mu pevnou naději a oživuje ho tím, co dává existenci plný smysl: láskou Boží.

Bohoslužby v dubnu 2015.

Pravidelné bohoslužby jsou slaveny v neděli v 10:00 hodin a ve středu v 17:30 hodin. Příležitost ke svátosti smíření je vždy 30 minut přede mší sv. nebo dle domluvy.

Nedělní mše sv. o 3. neděli velikonoční 19. dubna 2015 je slavena v latinském jazyce. Této mše sv. se bude účastnit i skupina rytířů, dam a spolupracovníků Polské asociace maltéžského řádu.

Ve Středu ve Svatém týdnu 1. dubna 2015 mše sv. spojená s nešporami bude slavena v 17:30 hodin.

Mše sv. na Památku Večeře Páně o Zeleném čtvrtku (2. dubna 2015) bude slavena v 17:30.

Velký pátek je dnem přísného postu: zdrženlivosti od masa i újmy v jídle, tj. „jednou za den se dosyta najíst“; zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let. Obřady na Velký pátek 3. dubna 2015 o památce Umučení Páně, liturgie Bílé soboty a ani Velikonoční vigilie v sobotu 4. dubna 2015 večer v našem kostele slaveny nebudou. Ve farním kostele sv. Tomáše budou na Velký pátek obřady na památku Umučení Páně slaveny v 17:00 hodin; Vigilie velikonoční pak ve 20:00 hodin (více na www.augustiniani.cz). V bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Strahově budou na Velký pátek obřady na památku Umučení Páně slaveny v 18:00 hodin; Vigilie velikonoční pak ve 20:30 hodin (více na <http://www.strahovskyclaster.cz/klaster/obradysvateholydne-ve-strahovske-basilice>).

O slavnosti Zmrtvýchvstání Páně (Velikonoční neděle) bude mše sv. slavena v 10:00 hodin; po mši sv. budou požehnány pokrmy.

V nedělním čase, tj. v 10:00 hodin, bude slavena mše sv. také o Pondělí velikonočním.

V neděli 26. dubna 2015, o 4. neděli velikonoční je tzv. **Neděle Dobrého Pastýře, je to Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu.**

Den a hodina		Slavení	poznámka	
1.	<i>středa</i>	17:30	<i>Středa Svatého týdne</i>	<i>s nešporami</i>
2.	<i>čtvrtek</i>	17:30	Zelený čtvrtek – mše sv. na památku Večeře Páně	
3.	<i>pátek</i>		Velký pátek	
4.	<i>sobota</i>		Bílá sobota	
5.	<i>neděle</i>	10:00	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – PASCHA	
6.	<i>pondělí</i>	10:00	<i>Pondělí v Oktávu velikonočním</i>	
7.	<i>úterý</i>		<i>Úterý v Oktávu velikonočním</i>	
8.	<i>středa</i>	17:30	<i>Středa v Oktávu velikonočním</i>	

9.	čtvrtek		Čtvrtek v Oktávu velikonočním	
10.	pátek		Pátek v Oktávu velikonočním	
11.	sobota		Sobota v Oktávu velikonočním	
12.	neděle	10:00	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ – BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ	
13.	pondělí		sv. Martina I., papeže a mučedníka	
14.	úterý			
15.	středa	17:30		
16.	čtvrtek			
17.	pátek			
18.	sobota			
19.	neděle	10:00	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	latinsky
20.	pondělí			
21.	úterý		sv. Anselma, biskupa a učitele církve	památka
22.	středa	17:30		
23.	čtvrtek		SV. VOJTĚCHA, BISKUPA MUČEDNÍKA, hlavního patrona pražské arcidiecéze	SVÁTEK
24.	pátek		sv. Jiří, mučedníka; sv. Fidela ze Sigmaringy, kněze a mučedníka	
25.	sobota		SV. MARKA, EVANGELISTY	SVÁTEK
26.	neděle	10:00	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
27.	pondělí			
28.	úterý		sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka; sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, kněze	
29.	středa	17:30	SV. KATEŘINY SIENSKÉ, PANNY A UČITELKY CÍRKVE, patronky Evropy	SVÁTEK
30.	čtvrtek		sv. Zikmunda, mučedníka; sv. Pia V., papeže	

Výročí biskupské konsekrace kardinála Miloslava Vlka

kardinál Dominik DUKA OP, arcibiskup pražský (ACAP3/2015, čj. 2513/2015)

Jeho Eminence kardinál Miloslav VLK, emeritní arcibiskup pražský, oslaví 31. března tohoto roku 25. výročí své biskupské konsekrace. Veden touhou poděkovat Bohu i panu kardinálovi za jeho dlouholetou obětavou službu naší arcidiecézi zvu všechen klérus i Boží lid naší místní církve ke společnému díkůvzdání – slavení Eucharistie. Jubilant bude předsedat slavnostní bohoslužbě v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha **v sobotu oktávu velikonočního, 11. dubna 2015 od 10.00 hodin.**

„Cantate Domino canticum novum“ – koncert duchovní hudby

Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty a Společnost pro duchovní hudbu za podpory Městské části Praha 1 v řádovém kostele Panny Marie Pod řetězem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Malé Straně zve všechny na koncerty cyklu duchovní hudby CANTATE DOMINO CANTICUM NOVUM: v úterý 14. dubna 2015 od 17:00 hodin. Vstup na koncert je volný.

SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ
České Velkopřevorství
telefon: 257 530 824
e-mail: gpb@smom.cz

fr. Filip M. SUCHÁN, OPRÆM
rektor kostela
telefon: 731 402 597
e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz

<http://www.maltezskyrad.cz>